

Kapitel 11

Betaling, erstatning m.v.

Til § 35

Bestemmelsen er en sammenskrivning af §§ 28, 28a og 28b i lov om husdyrsygdomme og § 9 i lov om zoonoser. Bestemmelsen bygger på princippet om fuld dækning af omkostningerne gennem opkrævning af betaling. Foranstaltningerne gennemføres i et vist omfang i et samarbejde mellem producenter og virksomheder og staten, og samarbejdet omfatter også en fordeling af udgifterne mellem staten og erhvervet.

Til stk. 1

Denne bestemmelse omfatter adgangen til at fordele udgifterne til sygdomsbekæmpelse mellem det offentlige, landmændene og disses foreninger og organisationer efter den samfundsmæssige betydning af den pågældende sygdom. Begrundelsen for, at det offentlige i et vist omfang bør medvirke ved finansieringen af sygdomsbekæmpelse inden for husdyrsektoren, er dels den samfundsmæssige interesse i at bevare en sund husdyrbestand som leverandør af sunde fødevarer, dels husdyrsektorens centrale betydning i en eksportmæssig sammenhæng og dermed for den samlede samfundsökonomi. Endvidere gælder, at visse sygdomme, f.eks. rabies, vil kunne overføres til mennesker, hvorfor de allerede af denne grund bør bekæmpes.

I bilag 2 til lovforslaget er der foretaget en opdeling af husdyrsygdømmene i overensstemmelse med de nævnte synspunkter og på baggrund af den aktuelle situation med hensyn til sygdomsbekæmpelse og eksport.

Gruppe I i bilag 2 repræsenterer således sygdomme, der ud fra de nu gældende forudsætninger betragtes som meget alvorlige. Der er således tale om sygdomme, der medfører høj smitterisiko og stor dødelighed, og hvis forekomst udelukker eksport af en række landbrugsvarer til betydningsfulde markeder.

Gruppe II i bilag 2 repræsenterer sygdomme, hvis forekomst ud fra de nu gældende forudsætninger har mere begrænsede eksportmæssige konsekvenser, idet de i reglen kun influerer på handelen med avlsdyr og på produktionsforholdene i den enkelte besætning.

Herudover resterer de sygdomme, der ikke nævnes under gruppe I og II, dvs. sygdomme, der ikke skønnes at være nogen væsentlig samfundsmæssig interesse i at bekæmpe.

Med hensyn til undersøgelser ved mistanke om forekomsten af en af de i gruppe I i bilag 2 til loven

nævnte sygdomme forudsættes, at det offentlige dækker udgiften til såvel prøveudtagning som det pågældende statslige laboratoriums diagnosticering af prøven.

For bekæmpelsesforanstaltninger gælder, at den offentlige deltagelse i sygdomsbekæmpelsen og de nævnte sygdommes alvorlige karakter, betyder, at udgifterne forudsættes båret af det offentlige. De foranstaltninger, der i denne forbindelse påbydes, f.eks. destruktion, nedslagning, afspærring osv., vil ofte være af en karakter, der går ud over, hvad der er i den enkelte besætningsejers interesse for at bekæmpe sygdommen. Vedrørende erstatninger, se bemærkningerne til § 36.

Med hensyn til de i gruppe II i bilag 2 til loven nævnte sygdomme, f.eks. IBR og leukose, forudsættes det offentlige som led i den almindelige sygdomsovervågning at afholde udgifterne ved de statslige laboratoriers diagnosticering af prøver, udtaget ved konkret mistanke om sygdom i en besætning.

Disse principper er udmøntet i bekendtgørelse nr. 239 af 12. april 1991 om udgifter og erstatning ved bekæmpelse og forebyggelse af husdyrsygdomme.

Ud over undersøgelser i forbindelse med konkret mistanke om sygdom gennemføres der løbende en overvågning af forekomsten af en række af de i gruppe II i bilag 2 nævnte sygdomme, f.eks. IBR, leukose og Aujeszky's sygdom. For så vidt angår sådanne overvågningsprogrammer forudsættes det offentlige kun at afholde udgifter til diagnosticering af prøver, når dette som et led i den almindelige zoosanitære overvågning er aftalt i forbindelse med gennemførelsen af et bekæmpelsesprogram.

Udgifter i øvrigt i forbindelse med konstatering og bekæmpelse af de i gruppe II i bilag 2 nævnte sygdomme forudsættes at være det offentlige uvedkommende.

Udgifter i forbindelse med konstatering og bekæmpelse af andre husdyrsygdomme forudsættes ligeledes at være det offentlige uvedkommende.

Bekæmpelse af de uden for gruppe I nævnte sygdomme vil f.eks. kunne tænkes finansieret ved tilskud fra fonde, oprettet af erhvervets organisationer.

Af andre foranstaltninger, der kan komme på tale i henhold til loven, kan f.eks. nævnes dyrlægeundersøgelser og -tilsyn, udstedelse af attester, mærkning samt indsyning af dyr til dyrskuer o.lign. Udgifterne ved sådanne foranstaltninger, der foretages som led i den generelle sygdomsforebyggelse, forudsættes normalt at påhvile besætningsejeren.